

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 1.12.2000
COM(2000) 784 definitief

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

JAARVERSLAG HUMANITAIRE HULP 1999

VERSLAG VAN DE COMMISSIE
JAARVERSLAG HUMANITAIRE HULP 1999

INHOUD

1.	ALGEMENE SAMENVATTING.....	4
2.	BELEID EN COÖRDINATIE – EVALUATIE ARTIKEL 20.....	5
3.	OVERZICHT VAN DE ACTIES.....	7
3.1.	Afrika.....	7
3.2.	Europa.....	11
3.3.	Azië, Midden-Oosten / Middellandse-Zeegebied, Latijns-Amerika.....	14
4.	PARAATHEID VOOR RAMPEN – DIPECHO	17
5.	BETREKKINGEN MET DE PARTNERS – FPA.....	18
6.	SCHENKINGSFACILITEIT – NOHA.....	18
7.	COMMUNICATIE – VOORLICHTING.....	19
8.	EVALUATIE, BEGROTING EN CONTROLE VAN DE BOEKEN.....	19
9.	BIJLAGEN ¹	
BIJLAGE 1	Financieringsbesluiten inzake humanitaire hulp per regio (1998,1999)	
BIJLAGE 2	Humanitaire bijstand – Contracten per begrotingsjaar (1997, 1998, 1999)	
BIJLAGE 3	Overzicht van de EU-financieringsbesluiten voor humanitaire bijstand, uitgesplitst naar financieringsbron (1993-99)/EG-financieringsbesluiten voor humanitaire hulp (1994-99)	
BIJLAGE 4	Aantal gesloten contracten in 1997, 1998 en 1999	
BIJLAGE 5	Financieringsbesluiten voor humanitaire hulp per regio in 1998 en 1999	
BIJLAGE 6	EG-contracten voor humanitaire bijstand in 1997, 1998 en 1999	
BIJLAGE 7	Lijst van projecten die financiële steun ontvangen uit de schenkingsfaciliteit van ECHO	

¹ Zie kader op bladzijde 22.

1. ALGEMENE SAMENVATTING

1999 was voor het Humanitaire Bureau van de Europese Gemeenschap (ECHO) een jaar vol veranderingen, veranderingen in de personeelsbezetting en in de manier waarop ECHO zich van zijn taken kwijt.

Poul Nielson verving Emma Bonino, die als Commissielid sinds 1995 verantwoordelijk was geweest voor ECHO. Alberto Navarro vertrok, na meer dan twee en een half jaar directeur van ECHO te zijn geweest. In maart 2000 werd Constanza Adinolfi benoemd als de nieuwe directeur van ECHO.

Het jaar begon met een nieuwe kaderovereenkomst voor partnerschap die bedoeld is om de samenwerking van ECHO met zijn partners in de overheids- en NGO-sfeer te verbeteren.

De Kosovo-crisis wijzigde radicaal ECHO's actie- en bestedingsprioriteiten voor 1999: voor het eerst verstrekte ECHO² meer dan 800 miljoen euro voor humanitaire actie, waarvan ongeveer de helft voor de Kosovo-crisis, via het grootste afzonderlijke financieringsbesluit (196 miljoen euro) dat de Commissie ooit voor humanitaire bijstand heeft genomen. Dit geld werd echter niet onttrokken aan andere prioriteitsgebieden op de ECHO-begroting (met name Afrika), maar kwam uit de reserve voor noodgevallen op de EG-begroting.

In 1999 financierde ECHO projecten in 70 landen en werden 65 deskundigen naar het veld uitgezonden. Ongeveer 20% van ECHO's geld werd verstrekt via de VN-familie (UNHCR 13,7% en Wereldvoedselprogramma 5,1%), circa 15% via de Rode-Kruisbeweging, en de resterende 65% werd gebruikt voor het financieren van NGO-projecten.

Ook slaagde ECHO er dit jaar in zich uit sommige landen langzamerhand terug te trekken en plaats te maken voor ontwikkelingsprogramma's: uit Niger en Mali; uit Bosnië-Herzegovina, zij het rijkelijk laat; en uit Kosovo zelf, waar de Commissie voor het eerst een task force heeft opgezet (voorbody van de oprichting van een bureau voor wederopbouw), om te helpen bij een vlotte overgang van noodhulp naar wederopbouw.

Met betrekking tot ECHO's aanpak van humanitaire steunverlening was de evaluatie krachtens artikel 20 van de verordening betreffende humanitaire bijstand ongetwijfeld het evenement van het jaar. Hoewel de evaluatoren algemeen gesproken vol lof waren over het werk van ECHO, vestigden zij de aandacht op een aantal punten die te wensen overlaten: van het interne beheer van ECHO tot de betrekkingen met partners en de keuze en supervisie van projecten. Deze aanbevelingen werden voor het merendeel ondersteund in een mededeling aan de Raad en het Parlement.

De allerbelangrijkste boodschap die uit de mededeling opklinkt is dat het om de resultaten gaat. Om de aanbevelingen van de mededeling van de Commissie ten uitvoer te leggen is een werkplan opgesteld dat in de komende jaren als leidraad zal dienen voor ECHO's hervorming.

De uitvoering van dit plan wordt voor ECHO een grote uitdaging, in 2000 en daarna.

² Ook al wordt in dit stuk om praktische redenen de actie vaak aan ECHO toegeschreven, men mag nooit vergeten dat het de Europese Commissie is die over de financiering van humanitaire actie beslist en de eindverantwoordelijkheid draagt voor de activiteiten van haar humanitair bureau.

2. BELEID EN COÖRDINATIE – EVALUATIE ARTIKEL 20

Volgens **artikel 20** van Verordening (EG) nr. 1257/96 moet de Commissie, drie jaar nadat de verordening in werking is getreden, het Europees Parlement en de Raad een algemene beoordeling voorleggen van de in dit verband gefinancierde acties, samen met suggesties voor de toekomst van de verordening en zo nodig voorstellen voor amendementen daarop.

Dientengevolge stelde de Commissie de taakomschrijving op voor een onafhankelijke evaluatie, die in een periode van ongeveer een jaar is uitgevoerd en waarvoor uitgebreide studies en veldonderzoeken zijn verricht. In april 1999 legden de consultants hun bevindingen aan de Commissie voor.

Alles bij elkaar genomen zijn de evaluatoren positief over ECHO's prestaties. Naar hun mening "financiert ECHO heden de verstrekking van humanitaire bijstand minstens even goed als om het even welke andere organisatie, en waarschijnlijk beter en op meer kosteneffectieve wijze dan alle andere vergelijkbare internationale organisaties".

Zij beschouwden de invoering van globale plannen (brede strategieën voor specifieke landen/regio's) als een positieve ontwikkeling in de planning, en constateerden dat het tempo van de begrotingsuitvoering naar internationale normen gemeten bevredigend was; zij verheugden zich over de reeds genomen maatregelen om de kaderovereenkomst voor partnerschap eenvoudiger te maken en prezen ECHO voor zijn grote bijdrage aan de financiering van stabiliteit via zijn steun aan internationale organisaties en NGO's; zij achtten de projecten over het geheel genomen kosteneffectief en waren vol lof over ECHO's prestaties op het gebied van evaluaties en boekhoudcontroles.

Maar de evaluatoren stelden ook vast dat de partners niet altijd voldoende capaciteit en ervaring hadden, dat steeds meer projecten van ECHO zich afspelen in de zogeheten "grijze zone" tussen noodhulp en ontwikkeling, zodat de kans groter wordt dat humanitaire operaties onhoudbaar blijken te zijn. De acties op het gebied van gezondheidszorg en voeding waren niet nauwkeurig genoeg gericht en de aspecten duurzaamheid en capaciteitsopbouw ontbraken; de genderproblematiek werd verwaarloosd, evenals bescherming. Zij plaatsten vraagtekens bij de reactieve, projectgebaseerde aanpak van de FPA wanneer men te maken heeft met grote organisaties zoals het Rode Kruis en de VN. Ook stelden zij vast dat ECHO niet altijd in staat was snel te reageren, zelfs bij noodtoestanden, dat de globale plannen baat zouden hebben gehad bij meer overleg, in het bijzonder met de VN. Zij zagen mogelijkheden om kosteneffectiever te werk te gaan door benutting van de plaatselijke hulpbronnen, en ruimte voor betere coördinatie met de andere Commissiediensten en de lidstaten. Tenslotte vonden zij dat ECHO méér kon doen om het gezag van het plaatselijk bestuur niet te ondermijnen.

Op die grondslag richtte de Commissie op 26 oktober een mededeling aan de Raad en het Parlement³ waarin zij deze bevindingen bespreekt en maatregelen voorstelt om aan talrijke aanbevelingen gevolg te geven. Deze maatregelen zijn opgenomen in een strategisch werkplan dat tijdens de komende twee jaren zal worden uitgevoerd.

De basisgedachte is dat men zich inzet voor prestatienormen die in alle openheid zullen worden geformuleerd en gecontroleerd. Aangezien de partners bepalend zijn voor het eindresultaat van ECHO's humanitaire hulp, moet het partnerschapsbeginsel dat ECHO altijd heeft beleden op alle niveaus worden versterkt. In het bijzonder gaf de Commissie toe dat een herziening van het FPA-systeem wenselijk was, vooral m.b.t. het Rode Kruis en de VN-organisaties, om mogelijkheden te scheppen voor geprogrammeerde steun aan deze internationale organisaties. Andere specifieke

³ COM(1999)468 def.

oogmerken: een consequente, doeltreffende strategie uitstippelen voor het dilemma van de “grijze zone”; de coördinatie met de lidstaten verbeteren; ECHO’s aanwezigheid in de “humanitaire hoofdsteden” (New York, Genève, Rome) versterken; het beheer van de projectcyclus verbeteren; resultaten controleren, inputs meten en de synergie met de veldwerkers verbeteren; het beheer in het hoofdkantoor versterken en de deskundigheid van de staf in het hoofdkantoor en op het veld verhogen.

In het kader van de algemene onderhandelingen tussen de VN en de EG, die in augustus uitmondten in een kaderovereenkomst voor samenwerking, beloofde Poul Nielson, het nieuwe Commissielid, dat ECHO zijn steun aan humanitaire VN-operaties uitgaande van zijn voornaamste capaciteiten en comparatieve voordelen zal voortzetten en verbeteren. Over deze kwesties had hij preliminaire besprekingen gehouden met Sadako Ogata (Hoge Commissaris voor Vluchtelingen van de VN), Sergio Vieira de Mello (noodhulpcoördinator van de VN) en Carol Bellamy (uitvoerend directeur van Unicef) tijdens eerste contacten in Brussel in oktober en november. Meer diepgaande gesprekken tussen ECHO en de VN-familie over hun toekomstige samenwerking zullen in voorjaar 2000 plaatsvinden.

Naar aanleiding van de artikel 20-Mededeling lanceerden DG Ontwikkeling en ECHO tevens een discussie om het huidige LRRD-beleid (Samenhang tussen noodhulp, wederopbouw en ontwikkeling) te verbeteren en de taken in de grijze zone beter af te bakenen, alsmede een discussie over een nieuwe, omvattende benadering jegens de VN-familie.

Eveneens in nauw verband met de evaluatie van artikel 20 voerde ECHO in 1999 een nieuwe strategie in waarin de nadruk lag op het beschermingsaspect van zijn werk. Een discussiestuk met de titel *Een op de **mensenrechten** gerichte benadering van de humanitaire hulp van de Europese Commissie* luidde de nieuwe aanpak in, en de beslissing om op mensenrechten gerichte projecten over de Kosovo-crisis te financieren bracht deze in praktijk.

Het hele jaar door zette het **Humanitaire Hulpcomité (HAC)**, dat ingevolge Verordening 1257/96 in 1996 was opgericht, zijn werkzaamheden voort, namelijk de beoordeling van ECHO-voorstellen en het verstrekken van adviezen voor gecoördineerde EU-actie bij humanitaire crises.

Op zijn informele vergadering van 15-16 januari in Frankfurt onder het Duitse voorzitterschap besprak het Comité de grote lijnen van de humanitaire actie van de EG in 1999, conform de verordening.

Het HAC kwam in 1999 zeven maal bijeen, plus een buitengewone vergadering op 9 april naar aanleiding van de situatie in Kosovo. Over het geheel genomen werden de voorstellen die de Commissie via een mondelinge of schriftelijke procedure had ingediend door het comité gunstig beoordeeld.

In juni organiseerde het HAC voor de tweede maal een veldmissie, in dit geval naar Midden-Amerika. Het bezoek was zeer nuttig en stelde de leden van het comité in de gelegenheid zich vertrouwd te maken met de uitvoering van de humanitaire bijstand van de EG en met de humanitaire omstandigheden in de regio.

Het comité besprak tevens horizontale kwesties op het gebied van humanitaire bijstand en droeg daarmee zijn steentje bij aan de dialoog tussen ECHO en de EU-lidstaten over kwesties van gemeenschappelijk belang. De voornaamste kwesties die in 1999 aan de orde kwamen hebben te maken met technische bijstand en ECHO-operaties, manieren waarop humanitaire bijstand de mensenrechten kan bevorderen en bovenal de mededeling over de evaluatie volgens artikel 20. De bilaterale contacten met de VS, ECHO’s voornaamste mede-donor buiten de EU, gingen in 1999 door. Commissielid Nielson bracht op 27 en 28 september een bezoek aan Washington en voerde daar besprekingen met de VS-instituten en multilaterale instellingen (USAID, State Department

van de VS, Wereldbank en Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank) over beleidskwesties met betrekking tot ontwikkelingshulp en humanitaire bijstand.

3. OVERZICHT VAN DE ACTIES⁴

3.1. Afrika

West-Afrika

1999 was het laatste jaar van ECHO's aanwezigheid in het noorden van **Mali** en **Niger** in verband met het gewezen Toeareg-conflict. ECHO's actie, die thuishoorde in het continuüm tussen noodhulp, wederopbouw en ontwikkeling, zal voortaan worden vervangen door ontwikkelingsprogramma's van DG Ontwikkeling of de EU-lidstaten. De projecten die ECHO financierde waren bedoeld om de sociaal-economische herintegratie van repatrianten te ondersteunen op de prioriteitsgebieden watervoorziening, gezondheidszorg en voedselzekerheid. Deze projecten zijn in december 1999 beëindigd en zullen worden vervangen door programma's voor duurzame ontwikkeling op middellange en lange termijn. In beide landen werd de actie van ECHO, vanaf 1996 in Mali en 1977 in Niger, geprezen als een belangrijke bijdrage aan sociale stabilisering en vrede. Alles bij elkaar heeft ECHO in deze periode 14,7 miljoen euro besteed aan Noord-Mali, en 5,1 miljoen euro aan Noord-Niger.

In **Guinee-Bissau** keerde in 1999 de vrede terug, maar de toestand bleef onzeker. Omdat de ontwikkelingsprogramma's niet werden hervat bleven de voornaamste openbare voorzieningen slecht functioneren. De circa 100.000 binnenlandse vluchtelingen die na de gevechten naar Bissau terugkeerden moesten hun huizen voor het begin van het regenseizoen repareren om zeker te zijn van fatsoenlijke levensomstandigheden en hygiëne. Ook moest met spoed een vorm van medische zorg worden opgezet, want het gezondheidssysteem werkte niet meer en het risico van epidemieën was groot. In dit kader werd besloten 2,9 miljoen euro beschikbaar te stellen om de nood te lenigen tot de ontwikkelingsprogramma's weer kunnen beginnen.

In **Sierra Leone** bereikte de humanitaire toestand begin 1999, na acht jaren burgeroorlog, een dieptepunt waarbij alle indicatoren (ondervoeding, sterfte- en ziektecijfers) "rood" stonden. Ondanks het vredesakkoord is de situatie niet in het minst verbeterd. Humanitaire werkers, die begin 1999 het favoriete doelwit van de strijders waren (plunderingen, in beslag nemen van uitrusting, gijzeling van plaatselijk personeel, enz.) konden van de rebellentroepen nauwelijks waarborgen krijgen voor hun eigen veiligheid en evenmin vrije toegang tot bevolkingsgroepen die dringend behoefte hadden aan bijstand.

Het aantal Sierraleoonse vluchtelingen in de kampen in de buurlanden Guinee en Liberia wordt geschat op 500.000. Binnen het land zelf zijn 200.000 mensen ontheemd. ECHO richtte zijn actie op de verstrekking van essentiële humanitaire noodhulp, hoofdzakelijk in Sierra Leone zelf, maar ook voor Sierraleoners in Guinee en Liberia. ECHO's bijdrage bestond uit medische en voedingsprogramma's, maatregelen voor voedselzekerheid, watervoorziening en sanitatie, vervoer en logistiek. Tevens steunde ECHO psychosociale programma's, hoofdzakelijk voor door de oorlog getroffen kinderen (ontvoerde en gedemobiliseerde kindsoldaten en alleen achtergebleven minderjarigen). In 1999 is in totaal 14 miljoen euro toegekend als steun voor slachtoffers van het conflict in Sierra Leone.

⁴ Zie kader op bladzijde 22.

Centraal-Afrika – Grote Meren

Voor het gebied van de Grote Meren heeft ECHO voor de tweede helft 1999 een algemeen plan uitgewerkt ten bedrage van 53,3 miljoen euro met de volgende activiteiten⁵:

Tengevolge van de aanhoudende gevechten in de **Democratische Republiek Congo** raakten ongeveer 800.000 mensen in eigen land ontheemd en zochten 160.000 Congolezen toevlucht in Tanzania, Zambia en Rwanda. Aan de andere kant bood de DRC zelf toevlucht aan ruim 230.000 vluchtelingen uit naburige landen.

Ook al heeft het akkoord van Lusaka in juni enige verbetering gebracht, moeilijke toegang en onveiligheid bemoeilijkten nog steeds het werk van de humanitaire bijstandsorganisaties in de DRC. ECHO heropende in september zijn kantoor in Goma (maar behield tegelijk zijn kantoor in Kinshasa) en moedigde de hulporganisaties aan om een samenhangende strategie uit te werken.

In 1999 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan besluiten inzake humanitaire bijstand aan de DRC ter waarde van 13,3 miljoen euro in totaal. Dit bedrag werd gebruikt voor steun aan de gezondheidszorg in belangrijke streken van het land en voor de distributie van voedsel en andere artikelen aan kwetsbare groepen, zoals vluchtelingen en ontheemden.

Nadat in december 1998 in **Congo-Brazzaville** oorlog was uitgebroken was meer dan 20% van zijn inwoners ontheemd geraakt. Vanaf juli 1999 begonnen ontheemden uit sommige streken weer naar hun woonplaats terug te keren, maar de rest hoopte zich op in Brazzaville en Pointe Noire, zodat daar een enorme bevolkingsdruk ontstond. Vooral in Brazzaville kwam daardoor de voedselzekerheid en de voedingstoestand van de getroffen bevolking in gevaar. ECHO kwam tussenbeide met een actie ten bedrage van 6,94 miljoen euro in totaal en slaagde erin veel van de voornaamste humanitaire problemen aan te pakken, die eerst waren veroorzaakt door de vlucht van de mensen bij de oorlog van december 1998 en daarna door hun massale terugkeer. ECHO financierde hoofdzakelijk vervoermiddelen, gezondheidszorg, voedselhulp en voedingsprogramma's.

In de tweede helft van 1999 laaiden in **Burundi** de gevechten tussen de diverse rebellengroeperingen en het leger weer op. De economie werd nog meer verzwakt en de toch al slechte humanitaire toestand werd nog erger, terwijl de overheid vaak niet bij machte was voor de basisvoorzieningen te zorgen. Nadat die een groot deel van de bevolking van Bujumbura had gedwongen de stad te verlaten bevonden meer dan 300.000 mensen zich in 53 overvolle, grotendeels ontoegankelijke kampen zonder sanitaire voorzieningen. Het totale aantal ontheemden steeg hiermee tot ruim 800.000 of 12% van de bevolking van het land.

In oktober werd de wereld opgeschrikt door de brute moord op 2 VN-medewerkers en 7 Burundezen tijdens een bezoek aan een kamp in de provincie Rutana. Hierop trokken de VN en de NGO's bijna al hun personeel uit de plattelandsstreken terug en moesten zij veel essentiële taken tijdelijk stopzetten, met het voornemen deze te hervatten zodra meer doeltreffende maatregelen waren genomen om de veiligheid te garanderen.

ECHO verstrekke bijstand ten bedrage van 10,3 miljoen euro aan de door de oorlog getroffen bevolking in Burundi, op de gebieden voeding, sanitatie en algemene gezondheidszorg in de kampen voor ontheemden.

⁵ Een bedrag van 5 miljoen euro dat op het globale plan was uitgetrokken voor de activiteiten van het Wereldvoedselprogramma in de regio was aan het eind van 1999 nog niet vastgelegd, maar maakt nog steeds deel uit van het Plan ten bedrage van 53,3 miljoen euro.

Evenals in de voorafgaande jaren werd de humanitaire toestand in **Tanzania** in 1999 overheerst door de aanwezigheid van meer dan 370.000 vluchtelingen langs zijn westelijke grenzen met Rwanda, Burundi en de DRC. In september kwamen er maar heel weinig vluchtelingen uit de DRC, maar de toenemende vijandelijkheden tussen het verzet en de regering in Burundi en de moord op de VN-medewerkers en Burundezers in Rutana deden de stroom van Burundese vluchtelingen sterk toenemen. Om al deze mensen op te vangen was planning dringend noodzakelijk.

Aangezien het de vluchtelingen verboden is activiteiten op te zetten om zelf in hun levensonderhoud te voorzien zijn zij geheel op buitenlandse steun aangewezen. ECHO financierde een grootschalig programma met voedselhulp, beschermingsactiviteiten, watervoorziening en sanitatie, gezondheidszorg en voeding, onderwijs en collectieve voorzieningen. Bovendien voldeed ECHO aan verzoeken van de Tanzaniaanse regering om meer steun te verstrekken voor Tanzania's eigen armste bevolkingsgroepen door middel van surveillance, tijdig alarm en snelle, doelgerichte bijstand in de vorm van voedselhulp en gezondheidszorg. De humanitaire bijstand die ECHO in Tanzania heeft gefinancierd bereikte in 1999 16,9 miljoen euro.

Tegen het eind van 1999 waren er in **Rwanda** geen noodtoestanden meer. De voedselzekerheid werd in de loop van het jaar steeds beter en de gevallen van ondervoeding waren sterk afgenomen. De humanitaire behoeften in het noordwesten van het land werden op afdoende wijze aangepakt. De UNHCR en zijn uitvoeringpartners voltooiden de distributie van landbouwinputs aan teruggekeerde ontheemden in de prefectuur Gisenyi, terwijl het "umudugudu"-beleid van de regering ("hergroepering in dorpen") nog steeds een punt van verhitte discussie was met de voornaamste buitenlandse donors. De gunstige omstandigheden in het noordwesten en de achteruitgaande levensomstandigheden in Noord-Kivu brachten ongeveer 20.000 Rwandese vluchtelingen ertoe naar hun eigen land terug te keren. In de prefecturen Kibuye en Byumba bevonden zich nog ruim 30.000 vluchtelingen, hoofdzakelijk uit de Democratische Republiek Congo. Alles bij elkaar werd 955.000 euro besteed aan humanitaire bijstand in Rwanda.

Naast de 53,3 miljoen euro van het Globale Plan werd besloten nog eens 5 miljoen euro apart uit te trekken voor voedselhulp van het Wereldvoedselprogramma aan vluchtelingen in de Tanzaniaanse kampen.

Vanaf maart 1999 stroomden ongeveer 25.000 vluchtelingen uit de Democratische Republiek Congo (DRC) het district Kaputa in Noord-**Zambia** binnen op zoek naar bescherming en bijstand. De Europese Commissie droeg aan de humanitaire actie ten behoeve van de 25.000 Congolese vluchtelingen in Noord-Zambia bij met een financieringsbesluit ten bedrage van 1,5 miljoen euro (buiten het Globale Plan). Dit geld werd beschikbaar gesteld via de Hoge Commissie van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen, die de actie coördineerde en toezag op naleving van de rechten van de vluchtelingen krachtens het internationale recht. De fondsen werd besteed voor beheer van het kamp, onderdak, medische basiszorg, voeding, watervoorziening en sanitatie.

Hoorn van Afrika

Nog steeds was in Centraal- en Zuid-**Somalië** overal sprake van binnenlandse spanningen en gevechten, zodat de internationale gemeenschap maar heel weinig kon doen om kwetsbare bevolkingsgroepen te hulp te komen. Veel internationale hulporganisaties moesten hun buitenlands personeel tijdelijk uit het land terugtrekken. In het noordelijke deel van Somalië daarentegen was de toestand betrekkelijk stabiel en kon men dus een begin maken met wederopbouwmaatregelen.

ECHO richtte zijn inspanning (3,3 miljoen euro) op medische bijstand en voedselhulp in Mogadishu en Zuid-Somalië.

Het conflict tussen **Ethiopië en Eritrea** dat al sinds juni 1998 broeide, kwam in februari 1999 tot uitbarsting in open vijandelijkheden. De gevechten maakten slechts een paar doden onder de burgerbevolking, maar honderdduizenden mensen raakten óf ontheemd óf werden uit het land waar zij tot dan toe hadden gewoond verdreven.

De besluiten van de Commissie betreffende humanitaire bijstand aan de door dit conflict getroffen mensen bereikten in 1999 10,2 miljoen euro. Het grootste deel van dit bedrag (6,7 miljoen euro) was bestemd voor acties in Eritrea, waar een groot deel van de ontheemden onder moeilijke omstandigheden in circa 30 kampen verbleven (de meeste uitgezette Ethiopiërs waren in bestaande dorpen opgenomen). Het geld werd hoofdzakelijk gebruikt voor de verstrekking van voedsel, en de rest voor schoon water, onderdak, medische zorg en diverse benodigdheden.

De humanitaire toestand in **Soedan** was in 1999 heel wat beter dan het jaar daarvoor, toen het land geteisterd werd door de ergste hongersnood van het decennium. Dit neemt niet weg dat het land nu zijn zeventiende jaar van burgeroorlog ingaat zonder dat het eind in zicht is. Men ging door met vredesgesprekken op allerlei niveaus, maar geen van de tegenstanders lijkt echt bereid te zijn tot een compromis. De voornaamste onveilige gebieden waren ook in 1999 het Noorden van Bahr el Gazal en het Westen van de Boven-Nijl provincie in de buurt van de olievelden, terwijl de Soedanese regering zo af en toe bommen liet regenen over alle mogelijke plaatsen in het Zuiden.

ECHO heeft in Soedan projecten gefinancierd voor 13,5 miljoen euro, hoofdzakelijk voor medische voorzieningen, water en sanitatie, voedsel en logistiek. De acties verliepen over het geheel genomen vlot, ofschoon Soedan steeds moeilijker toegankelijk wordt voor humanitaire doeleinden. ECHO bleef dan ook sterk gekant tegen het voorgenomen akkoordmemorandum tussen NGO's en de SRRA (de humanitaire tak van de SPLA), want dat zou humanitaire actie in de door de rebellen gecontroleerde zones nog meer beperken.

Angola

In 1999 waren de gevolgen van de burgeroorlog in **Angola** qua humanitaire nood en lijden erger dan alles wat men zich had kunnen voorstellen. In plaats van de verwachte vrede werd er steeds heviger gevochten in bijna elke grote stad. Het hele jaar door verslechterde de humanitaire toestand en vluchtte een groeiende stroom mensen weg uit het platteland naar de provinciehoofdsteden. Het aantal nieuwe ontheemden (NIDP) had sinds medio 1998 bijna één miljoen bereikt en de UNHCR kantoren in de DRC, Zambia en (in mindere mate) Namibië, bevestigden dat daar grote aantallen Angolese vluchtelingen binnenkwamen. De onveiligheid en de slechte toegang tot het terrein maakten het werk van humanitaire organisaties in het merendeel van de door de oorlog geteisterde provincies zeer moeilijk. In de door UNITA gecontroleerde zones hebben al sinds maart geen humanitaire acties meer plaatsgevonden.

In 1999 stelde de Europese Commissie voor op deze toestand te reageren met een strategie voor de financiering van humanitaire bijstand ter waarde van 10 miljoen euro. Deze hulp werd verstrekt via meer dan 20 NGO's. De beslissing was bedoeld om de sterfte onder de kwetsbaarste delen van de burgerbevolking te verlagen en het groeiende aantal behoeftige ontheemden van onderdak en andere benodigdheden te voorzien.

ECHO-Flight

In 1999 ging **ECHO-Flight** door met zijn vluchten in de Hoorn van Afrika en in West-Afrika. Zes toestellen, met als thuisbasis Nairobi, Djibouti, Mandera en Lokichoggio, zijn ingezet voor humanitaire acties in Somalië, Kenia en Zuid-Soedan.

Dankzij de verbeterde omstandigheden in de regio en de hervatting van commerciële vluchten kon het ene vliegtuig dat vanuit Bamako humanitaire zendingen in Mali, Niger, Senegal en Guinee-Bissau dropte, zijn werk staken.

3.2. Europa

Westelijke Balkan

1999 was het jaar dat in de regio van het voormalige Joegoslavië weer een open militair conflict uitbrak, dat in het zuidelijke deel daarvan ontaardde in een massale humanitaire tragedie. Nadat ECHO de afgelopen jaren in de regio vooral had gewerkt aan wederopbouw en terugkeer, zette het conflict de humanitaire gemeenschap nu weer aan het werk om honderdduizenden vluchtelingen en ontheemden te helpen de onmiddellijke gevolgen van een gewelddadig conflict en een plotselinge, massale aftocht te overleven.

De crisis in **Kosovo** maakte de ingewikkelde situatie in voormalig Joegoslavië nog ingewikkelder, met nieuwe ladingen vluchtelingen bovenop het toch al onontwarbare kluwen van gedwongen volksverhuizingen.

Tijdens de diverse stadia van de Kosovo-crisis bereikte de bijstand van ECHO 378 miljoen euro in totaal. Dat is heel wat meer dan in 1999, toen ECHO 21,6 miljoen euro beschikbaar stelde voor de slachtoffers van de eerste fase van spanning en geweld in Kosovo.

Van maart tot en met juni wijdde men zich aan de opvang en accommodatie van grote groepen vluchtelingen en ontheemden die uit Kosovo naar de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Montenegro en Bosnië-Herzegovina waren getrokken.

Tussen eind maart en juni 1999 stelde de Commissie 182 miljoen euro beschikbaar voor humanitaire noodhulp om te voorzien in de behoeften aan voedsel en sanitair (vluchtelingenkampen, collectieve huisvesting, opvang gezinnen), gezondheidszorg, psychosociale bijstand, bescherming en collectieve voorzieningen. ECHO heeft meer dan wie ook bijgedragen aan de actie van de UNHCR naar aanleiding van de Kosovo-crisis.

De bijstand werd uitgebreid tot de meest kwetsbare groepen van de plaatselijke bevolking in **Albanië**, de voormalige Joegoslavische Republiek **Macedonië** en **Montenegro**.

Nadat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni zijn Resolutie 1244 had aangenomen en kort daarop de troepen van de KFOR in Kosovo aankwamen, keerden de vele vluchtelingen en ontheemden sneller en in groteren getale terug dan men had verwacht.

Voor de rest van het jaar had ECHO zijn handen vol aan de verstrekking van humanitaire noodhulp in Kosovo, waar huizen en infrastructuur massaal waren vernield en geplunderd, zodat vluchtelingen en ontheemden bij terugkeer behoefte hadden aan een volledig steunpakket om de winter in menswaardige omstandigheden door te kunnen komen. Op 16 juli nam de Commissie nog een besluit aan om 196 miljoen euro te besteden aan humanitaire hulp aan de slachtoffers van de crisis in de regio.

Reeds in mei hadden ECHO en de UNHCR voor Kosovo een volledig plan voor steun bij terugkeer voltooid, dat daarna als leidraad diende voor de hele internationale humanitaire inspanning in Kosovo. Door ECHO gefinancierde NGO's, andere donors en de UNHCR leverden samen meer dan 65.000 schuilplaatsen en overwinteringspakketten, waarmee de repatrianten hun beschadigde of vernielde huizen konden repareren en zeker waren van tenminste een verwarmde kamer voor de winter. Dit programma werd aangevuld met kleinschalige landbouwprojecten, alsook het ruimen van landmijnen en andere projectielen.

Door de snelle uitzending van een task force van de Commissie voor de wederopbouw van Kosovo (TAFKO) kon de overgang tussen humanitaire bijstand en hulp voor herstel en wederopbouw vroeg worden gepland.

De steunprogramma's aan naburige republieken (Montenegro, Albanië, voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië) werden zolang voortgezet als noodzakelijk bleek, en de bijstand aan kwetsbare groepen in deze republieken werd tot na 2000 verlengd om de ongunstige effecten van de crisis op de situatie van kwetsbare groepen te verzachten.

In **Albanië** werden hulpprogramma's die overbodig waren geworden toen de vluchtelingen naar hun land terugkeerden voortaan gericht op de meest nijpende behoeften van de plaatselijke bevolking, in het bijzonder m.b.t. gezondheidszorg, watervoorziening en sanitatie. Tevens vormde dit programma de voortzetting van het vroegere ECHO-programma in Albanië na de onlusten en vernielingen van 1997.

Terwijl de vooruitzichten voor Kosovo in de tweede helft van 1999 goed waren, ging de toestand in **Servië** hollend achteruit, zodat ECHO daar ruim zesmaal zoveel steun moest verlenen als in de voorafgaande jaren. De voedsel- en hygiëneprogramma's voor de reeds lang aanwezige groep vluchtelingen uit Bosnië-Herzegovina en Kroatië werden met spoed uitgebreid tot meer dan 800.000 vluchtelingen, ontheemden en kwetsbare groepen binnen de plaatselijke bevolking.

Om al de ontheemde personen uit Kosovo onder te brengen moest men allerlei collectieve gebouwen en particuliere woningen met spoed opknappen. Tevens werd aandacht besteed aan de toestand in sociale en medische instellingen: deze ontvingen specifieke steun voor kleine reparaties, uitrusting en stookolie.

Voordat de Kosovo-crisis begon had de Commissie 60 miljoen euro toegekend voor de voortzetting van het post-Dayton-programma in Kroatië, Bosnië-Herzegovina en ex-Joegoslavië. De toestand in Joegoslavië ging snel achteruit, maar ECHO bleef bij zijn aanvankelijke plan om de steun aan Kroatië en Bosnië-Herzegovina geleidelijk te beëindigen, aangezien de humanitaire toestand daar steeds beter werd en er door het algemeen economisch en sociaal herstel minder behoefte was aan traditionele hulpprogramma's.

De steun voor het terugkeerproces in **Bosnië-Herzegovina** en **Kroatië** werd in 1999 voortgezet, maar tegelijk werd hard gewerkt aan een vlotte overgang naar langlopende steunprogramma's van de Commissie voor repatrianten in beide landen.

GOS en rest van Europa

In de GOS-landen bereikte de bijstand van de Commissie in 1999 in totaal 63,8 miljoen euro⁶. De hulpprogramma's die rechtstreeks verband hielden met de diverse etnische conflicten die de regio in het afgelopen decennium hebben geteisterd bleven even hoog als in de voorafgaande jaren (16 miljoen euro in **Tadzjikistan**), of werden geleidelijk verminderd naarmate de overgang van humanitaire naar gewone hulp voortschreed.

De financiële crisis in Rusland (augustus 1998) had echter zulke ernstige gevolgen voor de economische situatie van de gehele GOS-regio en de algemene levensomstandigheden van de plaatselijke bevolking, dat de Europese Gemeenschap ECHO verzocht zijn humanitaire instrumenten zoveel mogelijk aan te passen om de meest kwetsbare delen van de plaatselijke samenleving te hulp te komen. Ten behoeve van **Rusland** was al in december 1998 reeds 5,4 miljoen euro voor dit doel uitgetrokken en in het kader van de begroting 1999 werd nog eens 5,6

⁶ Ongeveer 5 miljoen euro waren aan het eind van 1999 niet besteed en werden overgeboekt naar de algemene ECHO-begroting. Dit verklaart het ogenschijnlijke verschil met het cijfer in bijlage 5.

miljoen euro beschikbaar gesteld. Hiermee werd hoofdzakelijk het volgende gefinancierd: TBC-bestrijdingsprogramma's, steun aan bepaalde kwetsbare medische en sociale instellingen, bijstand aan "gedwongen migranten" en ontheemden, opbouw van plaatselijke capaciteit en versterking van "verplegers-aan-huis" diensten in bepaalde regio's.

Een bedrag van 20 miljoen euro werd uit de TACIS-begrotingslijn overgeboekt naar ECHO voor het financieren van een speciaal bijstandsprogramma ten behoeve van 8 GOS-landen die bijzonder zwaar onder de Russische financiële crisis hadden geleden.

Ongelukkigerwijs is in de regio de werkomgeving voor humanitaire organisaties en in het bijzonder NGO's nog steeds moeilijk (problemen met plaatselijke overheden, belasting en douane). In het streven de programmering en controle van ECHO-projecten te vergemakkelijken, maar ook om de uitvoerende partners zoveel mogelijk in hun omgang met de plaatselijke overheden bij te staan, opende ECHO in september 1999 een nieuw kantoor in Moskou.

De **Noordelijke Kaukasus** bleek een geval op zichzelf. Evenals in de voorafgaande jaren waren de veiligheidsomstandigheden uiterst slecht, zodat hervatting van omvangrijke internationale bijstand onmogelijk was. Dit was des te betreurenswaardiger omdat de reeds bestaande behoeften naar men mag aannemen nog waren vermenigvuldigd door het uitbreken van nieuw geweld in de streek (in Dagestan en Tsjetsjenië). De nieuwe Russische militaire interventie in Tsjetsjenië heeft meer dan 200.000 inwoners van dat land op de vlucht gejaagd, en ondanks alle pogingen van de internationale gemeenschap om een politieke regeling van het conflict te vergemakkelijken waren de vooruitzichten voor vredesonderhandelingen ten tijde van de opstelling van dit verslag niet erg veelbelovend. Het veiligheidsprobleem maakte werken in Tsjetsjenië zelf onmogelijk. Zelfs in het naburige Ingoesjetië, waar thans de meeste vluchtelingen zijn geconcentreerd, krijgen de humanitaire organisaties met talrijke problemen te maken.

De Commissie wees in oktober 1,2 miljoen euro toe voor een bijstandsprogramma dat hoofdzakelijk van de UNHCR uitging. In december ging nog eens 1 miljoen euro naar het ICRK voor diens activiteiten in de regio. Omdat de veiligheidsproblemen nog steeds niet waren opgelost moesten beide programma's worden uitgevoerd via "afstandsbediening" (zonder de permanente aanwezigheid van buitenlands personeel). ECHO houdt niet van deze aanpak want de resultaten waren in het verleden verre van bevredigend, maar onder deze uitzonderlijke omstandigheden was het de enige mogelijkheid om de slachtoffers van het conflict tenminste enige bijstand te bieden.

Tegen het eind van het jaar was een aantal andere humanitaire organisaties (waaronder verscheidene NGO's die al eerder in de regio gewerkt hadden) naar mogelijkheden aan het zoeken om in de Noord-Kaukasus hun operationele basis te vestigen.

In **Midden- en Oost-Europa** was in 1999 geen behoefte aan grote acties. ECHO's rol bestond daar hoofdzakelijk uit het voortzetten van enkele projecten van 1998 (medische leveranties in Bulgarije). Daarnaast waren er slechts kleine nieuwe acties in specifieke landen.

Op 17 augustus trof een grote aardbeving (7,5 op de schaal van Richter) het noordwestelijke deel van **Turkije**. Vier provincies, namelijk Yalova, Kocaeli, Sakarya en Bolu, plus streken in de buurt van Istanboel werden zwaar getroffen. Ongeveer 18.000 mensen lieten het leven en wel 40.000 raakten gewond. Ook de infrastructuur werd zwaar beschadigd. De Commissie reageerde snel op de ramp, en wel met een financieringsbesluit van 2 miljoen euro op 19 augustus, dat twee weken later, op 25 augustus werd gevolgd door nog een financieringsbesluit van 2 miljoen euro. De NGO-partners begonnen met de uitvoering van programma's voor de levering van eerste levensbehoeften, zoals tenten, hygiënepakketten, geneesmiddelen en winterkleden. Op 12 november kwam er een tweede grote aardbeving, het epicentrum bevond zich in de stad Düzce in de provincie Bolu. De Commissie reageerde met een financieringsbesluit van 3 miljoen euro op 23 november. Gezien de omvang van de ramp en de alsmaar stijgende behoeften werd op 20

december een verder financieringsbesluit van 23 miljoen euro genomen, waarmee het totale bedrag voor bijstand aan slachtoffers van de aardbeving in Turkije was opgelopen tot 30 miljoen euro. Naast de reeds genoemde activiteiten is ook geld uitgetrokken voor post-traumatherapie en maatregelen voor paraatheid bij rampen.

3.3. Azië, Midden-Oosten / Middellandse-Zeegebied, Latijns-Amerika

Midden-Amerika, Mexico en het Caribische Gebied

Aan het eind van 1998 werd de gehele regio Midden-Amerika hard getroffen door **orkaan Mitch**. Sinds november 1998 is ECHO voortdurend in de regio aanwezig om de getroffen bevolking bij te staan. In oktober 1999 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een globaal plan ten bedrage van 16 miljoen euro dat bestaat uit bijstandsactiviteiten in de vier landen Honduras, Nicaragua, Guatemala en El Salvador. Dit globale plan vulde de twee voorafgaande besluiten ten behoeve van de slachtoffers van de orkaan aan met verdere steun in de sectoren watervoorziening en sanitatie, gezondheidszorg en reparatie van particuliere woningen.

Afgelopen mei financierde de Commissie met 2 miljoen euro een pakket humanitaire hulpmaatregelen voor slachtoffers van het conflict in **Guatemala**. Het algemene doel van het programma was ontheemde gezinnen van de CPR (Comunidades de Población en Resistencia) van de Sierra en Petén, en van de CPT (Comités pro Tierra) van het departement Quiché te helpen zich weer ergens blijvend te vestigen. Dit besluit werd genomen in het kader van de steun voor de uitvoering van de vredesakkoorden, waarmee ECHO in 1996 was begonnen.

Het programma zal in eerste instantie bijdragen aan continuïteit in het hervestigingsproces van ontwortelde mensen (verstrekking van tenten, drinkwater, medische en gezondheidszorg).

In augustus 1999 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een maatregel ten bedrage van 500.000 euro voor de bevolking die getroffen was door twee aardbevingen en vervolgens het uitbreken van de vulkaan Cerro Negro in de **Nicaraguaanse** provincie León. De hulp bestond uit de distributie van eerste levensbehoeften, medische zorg en het opzetten en organiseren van schuilplaatsen.

Cuba kreeg in 1999 9 miljoen euro aan hulp in de vorm van voedsel, geneesmiddelen en reparaties aan ziekenhuizen, en daarnaast 2 miljoen euro noodhulp om de schade op te vangen die de cycloon Irene in oktober had aangericht. Tenslotte werd 410.000 euro toegewezen voor ramppreventiemaatregelen. Elke bij de hulp aan Cuba betrokken NGO-partner is verantwoordelijk voor de aankoop en het internationaal vervoer van een product (geneesmiddelen, medische benodigdheden, voedsel, sanitatie-artikelen e.d.), maar ziet toe op de distributie van alle humanitaire goederen (door het Cubaanse ministerie van volksgezondheid) in één of twee provincies. ECHO-veldwerkers houden toezicht op de aankomst en opslag van de hulp. In **Mexico** stelde de Commissie 1 miljoen euro beschikbaar voor bijstand aan de slachtoffers van overstromingen in de staten Puebla en Veracruz, plus 500.000 euro ten behoeve van ontheemden in Chiapas.

Zuid-Amerika

In **Colombia** hield het binnenlandse conflict in 1999 aan en werd zelfs nog erger; volgens schattingen hebben ruim 500.000 mensen tijdens de afgelopen vijf jaren moeten wegvluchten. In 1999 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een derde globaal plan ten behoeve van de ontheemde mensen in Colombia, met een totale begroting van 6,5 miljoen euro.

Na de aardbeving van 25 januari 1999 ontvingen de slachtoffers noodhulp en hulp voor wederopbouw voor een bedrag van in totaal 3,4 miljoen euro.

Na de rampzalige overstromingen van december in **Venezuela** besloot de Commissie zonder dralen via ECHO 400.000 euro aan noodhulp te verstrekken.

In **Ecuador** verstrekke de Gemeenschap voor 290.000 euro hulp aan de bevolking die gevlucht was voor de uitbarsting van de vulkaan Tungurahua.

Paraguay ontving humanitaire bijstand ter waarde van 334.000 euro voor slachtoffers van de droogte die veroorzaakt was door het klimaatverschijnsel La Niña. In **Peru** en **Bolivia** spendeerde de Gemeenschap 1,6 miljoen euro voor voedselhulp, water en sanitatie, en landbouwherstel ten behoeve van kwetsbare groepen die te lijden hadden onder door La Niña veroorzaakte overstromingen en branden.

Midden-Oosten – Middellandse Zeegebied

In juli werd voor het **Midden-Oosten** een globaal plan aangenomen ter hoogte van 11 miljoen euro, dat bestond uit bijstand aan de Palestijnse bevolking in de bezette gebieden en de Palestijnse vluchtelingen in Libanon, Syrië en Jordanië, plus wat specifieke steun voor kwetsbare groepen in die landen.

Met het oog op het tijdschema dat de secretaris generaal van de VN op 13 mei had voorgesteld (namelijk start van de repatriëring in maart 2000 en organisatie van het referendum in juli 2000) zette ECHO een bijstandsprogramma van 7,5 miljoen euro op voor **West-Sahara**. Dit was bedoeld om te voorzien in de verwachte behoeften nadat de eerste groepen in het gebied waren teruggekeerd, en om daarna de voedselleveranties voort te zetten en in het algemeen de levensomstandigheden voor de vluchtelingen acceptabel te houden.

Op 25 februari besloot de Commissie 500.000 euro uit te trekken voor versterking van de operationele capaciteit van de Algerijnse Rode Halve Maan, programma's van partnerschappen tussen psychosociale netwerken in **Algerije** en Europa, en psychotherapieprogramma's voor wezen en getraumatiseerde kinderen.

Op 10 september besloot de Commissie 500.000 euro te besteden voor: steun aan mensen die moeite hebben om in de Jemenitische samenleving te integreren, repatrianten, gehandicapten en een inentingscampagne tegen mazelen. Bovendien werden twee campagnes voor malariabestrijding, één van **Jemens** prioriteiten op gezondheidsgebied, gefinancierd met een besluit van 6 mei ter hoogte van 800.000 euro.

Ten behoeve van **Irak** werd op 2 juni een besluit van 2 miljoen euro aangenomen: levering van medische artikelen, reparatie van sanitatie-infrastructuur, steun aan instellingen voor gehandicapten en zwervkinderen, en bijstand aan ontheemden.

Azië

In 1999 heeft ECHO 5 miljoen euro toegewezen voor bijstand aan ontheemden in bepaalde streken van **Afghanistan**, namelijk Hazarajat, Panshir, het noorden en Kabul.

In de streek Hazarajat financierde ECHO voedselzekerheidsacties ("cash voor werk"), en in Panshir en in het noorden bijstand aan ontheemden.

De toevloed van 50.000 ontheemden heeft de humanitaire toestand in Kabul, die toch al slecht was vanwege het chronische gebrek aan werk en de recente economische sancties tegen het Taliban-regime, nog aanzienlijk verergerd. Om daar iets aan te doen steunde ECHO hersteloperaties van medische voedingsprogramma's, alsook specifieke voedsel voor werk acties ten behoeve van ontheemden en kwetsbare groepen.

ECHO tenslotte heeft 750.000 euro toegekend voor steun aan slachtoffers van de aardbeving die het zuiden van Kabul in februari teisterde.

ECHO gaf 2 miljoen euro extra voor de slachtoffers van de overstromingen van 1998 in **Bangladesh**, de ergste die het land ooit heeft gekend. De door ECHO gefinancierde projecten beoogden het de bevolking minder afhankelijk te maken van noodhulp door te zorgen voor schuilplaatsen, water en sanitatie en voedselzekerheid. Na de overstromingen van de zomer financierde ECHO drie projecten voor in totaal 1,075 miljard euro op de gebieden voedselhulp, medische leveranties en reparatie van woningen.

In februari werd 1 miljoen euro aan **Cambodja** toegewezen voor het opvangen van enkele van de 46.000 vluchtelingen die uit Thailand waren teruggekeerd. Het bleek hun echter moeilijk zich weer ergens te vestigen, vooral in het noord-westen van het land dat bezaaid ligt met landmijnen, maar waar wegen ontbreken. In 1999 voerde ECHO tevens een globaal plan uit ter hoogte van 5,5 miljoen euro. De doelgroepen waren ontheemden, repatrianten en andere kwetsbare groepen in voormalige gevechtszones van de Rode Khmer. Het accent lag op vier doelstellingen: primaire gezondheidszorg, verstrekking van eerste levensbehoeften, steun aan vluchtelingen en mijnruimen uit humanitaire overwegingen.

Naast het globale plan werd in augustus 545.000 euro en in december nog eens 310.000 euro beschikbaar gesteld voor slachtoffers van de overstromingen.

In **China** verstrekke ECHO voor 1 miljoen euro steun aan de slachtoffers van overstromingen in de provincie Yangze, hoofdzakelijk in de vorm van voedsel- en watervoorziening. Ook de provincie Tibet kreeg voor 500.000 euro steun in de vorm van schuilplaatsen, voedselhulp en medische bijstand.

In **Noord-Korea** bracht ECHO een globaal plan van 4 miljoen euro tot uitvoering: gezondheidszorg en hygiëne voor kinderen, levering van geneesmiddelen aan ziekenhuizen en water en sanitatie. Dankzij een aanvullend besluit van 800.000 euro kon ECHO winterkleden verstrekken voor kinderen en kolen voor de verwarming van scholen, weeshuizen en ziekenhuizen.

In februari besloot de Commissie 1 miljoen euro te besteden aan humanitaire bijstand aan groepen nomaden in het noord-westen van **India**, na de uitzonderlijke sneeuwstormen die aldaar, en in Tibet, hebben gewoed. Het programma, dat bestond uit voedselhulp, medische bijstand en materialen om te overleven, kwam ten goede aan ongeveer 30.000 gezinnen gedurende 9 maanden. In oktober trof een uitzonderlijk sterke cycloon de oostkust en in het bijzonder de staat Orissa, waar meer dan 15 miljoen mensen rechtstreeks werden getroffen. De Commissie besloot 2 miljoen euro aan noodhulp te besteden, en daarna nog eens 5,2 miljoen euro.

Ten behoeve van **Oost-Timor** werden in 1999 drie besluiten voor humanitaire bijstand genomen (2 miljoen euro in juli vóór de crisis, 3 miljoen euro in september voor noodacties en 10 miljoen euro in november). De actie van ECHO bestond hoofdzakelijk uit gezondheidszorg en medische bijstand, distributie van voedsel en andere artikelen, vervoer van repatrianten, water en sanitatie, schuilplaatsen, bescherming en veiligheid van de ontheemden.

Ten behoeve van **Indonesië** werd in maart 1999 een eerste besluit getekend voor noodhulp ten bedrage van 1 miljoen euro aan ontheemden op de Molukken, voor medische en gezondheidsprogramma's en voedseldistributie. In december 1999 viel opnieuw een besluit, ditmaal voor 3 miljoen euro, betreffende humanitaire bijstand aan slachtoffers van de conflicten in Atjeh, West-Timor (vluchtelingen uit Oost-Timor) en de Molukken.

450.000 euro ging naar slachtoffers van de wervelstorm in **Pakistan**, in het bijzonder vissers en hun gezinnen, en tevens naar malariabestrijding.

Op de **Filipijnen** richtte ECHO zich op het ingrijpen bij natuurrampen en projecten om daarvoor paraat te zijn (DIPECHO). In september kende de Commissie 1,16 miljoen euro toe voor projecten ten bate van slachtoffers van de overstromingen, namelijk de levering van dringend noodzakelijke medische benodigdheden en voedsel en andere artikelen. Bovenstaand bedrag was ook bestemd voor watervoorzienings-, sanitatie- en onderwijsprojecten, alsook voedselhulp, voor de ontheemden in de provincies Basilan en centraal Mindanao, waar de MNLA vroeger zijn guerrilla voerde.

In **Sri Lanka** leidde de hervatting van de vijandelijkheden in het noorden tot nieuwe volksverhuizingen. De overheid gaat door met haar repatriëringsactiviteiten, vooral in de streek Jaffna. In verband daarmee kende de Commissie 1,36 miljoen euro toe voor drie projecten voor huisvesting, reparatie van putten en sanitatie en de levering van landbouwgerei aan de gerepatrieerde mensen.

In mei keurde de Commissie een globaal plan van 4,5 miljoen euro goed ten behoeve van Birmaanse vluchtelingen in kampen langs de grens met **Thailand**. Dankzij dat plan ontvingen 120.000 vluchtelingen gedurende tien maanden medische bijstand en voedsel.

Vietnam viel onder het besluit van 2 miljoen euro voor de landen die getroffen waren door de overstromingen van juli/augustus 1999 in Zuidoost-Azië. In december werd 700.000 euro toegewezen voor de slachtoffers van de overstromingen die het land in november hadden getroffen.

4. PARAATHEID VOOR RAMPEN – DIPECHO

In 1999 versterkte en verruimde ECHO zijn DIPECHO-programma voor voorkoming van, en paraatheid voor, natuurrampen.

Terwijl de uitvoering van DIPECHO's eerste reeks actieplannen het hele jaar door voortschreed, verrichtte ECHO ook een evaluatie van elk van deze plannen.

Bij de afsluiting van het eerste actieplan (DIPECHO Caribische gebied), toonde de evaluatie aan dat het nodig was de driesporenaanpak van DIPECHO voort te zetten: de Caribische regio, de nationale structuren en de plaatselijke gemeenschappen. Om deze oogmerken te verwezenlijken werd in december 1999 het tweede DIPECHO-actieplan voor het Caribische gebied (1,675 miljoen euro) goedgekeurd.

De actie van DIPECHO in Midden-Amerika en Zuidoost-Azië werd geëvalueerd. Beide evaluaties gaven aan dat het accent meer op actie in nationaal en regionaal verband moet komen te liggen, en stippelden richtsnoeren uit voor een toekomstig actieplan.

Het DIPECHO-programma werd uitgebreid tot twee nieuwe regio's: de Andesgemeenschap en Zuid-Azië. ECHO verrichtte een inschatting van de behoeften in beide regio's, om de risico's op te sporen, en de sociaal-economische kwetsbaarheid van de bevolking en de bestaande regelingen voor ingrijpen bij rampen te onderzoeken:

- Voor de Andesgemeenschap werd aanbevolen zich toe te leggen op rampenparaatheid bij de gemeenschappen die het meest blootstaan aan overstromingen, grondverschuivingen en aardbevingen en op versterking van de structuren voor rampenpreventie op regionaal,

nationaal, districts- en plaatselijk niveau. Het eerste DIPECHO actieplan, bestaande uit 17 projecten voor een bedrag van 5.330.000 euro in totaal, werd in december 1999 aangenomen.

- De inschatting voor Zuid-Azië kwam uit op drie actieniveaus voor het toekomstige DIPECHO-actieplan, dat in 2000 zal worden aangenomen: plaatselijk en dorpsniveau; staats- en districtsniveau voor de opbouw van capaciteit voor het beheer van rampen; en nationaal en regionaal niveau om de bestaande instellingen en initiatieven voor de uitwisseling van informatie en technische gegevens te versterken.

Bovendien werd in 1999 395.000 euro besteed aan projecten buiten het werkgebied van DIPECHO (Marokko 40.000 euro en Kirgizstan / Oezbekistan 120.000 euro), alsook voor de coördinatie van preventieactiviteiten in het Caribische gebied.

5. BETREKKINGEN MET DE PARTNERS – FPA

De samenwerking tussen ECHO en zijn partners wordt geregeld door de kaderovereenkomst voor partnerschap (FPA). Deze overeenkomst werd aan de hand van de opgedane ervaring herzien en de nieuwe versie is op 1 januari 1999 van kracht geworden. Het instrument is het resultaat van veel denkwerk en een algemene interne inschatting van de praktische behoeften, alsook van uitvoerig overleg met de ECHO-partners. Het stelt ECHO in staat projecten snel te laten uitvoeren door partners die bekend staan voor hun professionele aanpak en hun ervaring in humanitaire aangelegenheden. 163 partners hebben de kaderovereenkomst voor partnerschap getekend. Sinds de inwerkingtreding van de nieuwe FPA heeft een team van ECHO in alle Europese hoofdsteden voorlichtings- en trainingssessies georganiseerd aan het adres van de NGO's.

Voor de internationale federatie van Rodekruisverenigingen en het internationale comité van het Rode Kruis werd de FPA afgestemd op het specifieke mandaat van deze organisaties in aanmerking te nemen.

Na de ondertekening van de kaderovereenkomst tussen de Commissie en de Verenigde Naties op 9 augustus zette ECHO zich bovendien aan de taak om de FPA af te stemmen op door ECHO gefinancierde acties die door organisaties van de Verenigde Naties worden uitgevoerd. Binnen ECHO en met de partners wordt gewerkt aan de evaluatie, herdefinitie en interpretatie van de FPA op basis van de mededeling van artikel 20 (zie ook punt 2).

Op 10 december organiseerde ECHO zijn jaarlijkse vergadering met de NGO-partners, waarop verscheidene kwesties van gemeenschappelijk belang werden besproken. Commissielid Nielson hield in Parijs een toespraak voor alle ECHO-partners, waarin hij beloofde ECHO's samenwerking met hen te versterken en verbeteren in het gezamenlijke streven mensenlevens te redden.

ECHO was ook actief vertegenwoordigd in de interdienstenwerkgroep van de Commissie die zich ten doel had gesteld een nieuw partnerschapsmodel met NGO's uit te werken. In dit verband werd de FPA genoemd als een voorbeeld van doeltreffende samenwerking.

In het kader van zijn beleid voor samenwerking met NGO's financierde ECHO activiteiten om door bundeling van de ervaring en knowhow van zijn partners het partnerschap te versterken.

6. SCHENKINGSFACILITEIT – NOHA

De schenkingsfaciliteit is opgezet voor het verstrekken van kleine, eenmalige subsidies voor trainingsprogramma's, studies en netwerken op humanitair gebied, op basis van een aantal prioriteiten die ECHO elk jaar bepaalt. De faciliteit is dus bedoeld om de kennis en deskundigheid

van humanitaire instanties en hun vaste staf te verhogen. Bovendien draagt ECHO door middel van de schenkingsfaciliteit bij aan het inzicht in humanitaire kwesties en het uitstippelen van passende beleidsmaatregelen. Tenslotte stelt de schenkingsfaciliteit ECHO in staat contacten te onderhouden met de toonaangevende actoren in het internationale debat over humanitaire kwesties.

Voor 1999 waren de volgende prioriteitsgebieden gekozen:

- Veiligheid van de veldwerkers.
- Samenwerking tussen militaire en civiele instanties bij humanitaire acties (speciaal met het oog op een mogelijke bijdrage van de WEU).
- Inachtneming van overwegingen inzake de mensenrechten bij humanitaire acties, en bevordering van het internationaal humanitair recht.
- Case studies voor het uitwerken en testen van methodologieën om het bredere politieke, sociale en economische effect van humanitaire bijstand op in crisis verkerende gemeenschappen of landen te beoordelen.

Projecten voor het verhogen van de capaciteit en de vaardigheden van humanitaire NGO's, en projecten voor het opzetten van netwerken en andere mechanismen teneinde de coördinatie en kwaliteit van humanitaire ingrepen te verbeteren, konden in 1999 ook door de faciliteit worden gefinancierd.

De oproep om voorstellen voor de schenkingsfaciliteit in te dienen werd in het eerste kwartaal van 1999 op ECHO's website gepubliceerd. Hierop kwamen ongeveer 40 aanvragen binnen. Uiteindelijk kregen 8 projecten in 1999 financiële steun voor in totaal 484.350 euro (zie bijlage 7).

7. COMMUNICATIE – VOORLICHTING

ECHO's informatiestrategie omvatte in 1999 vier aspecten: media, publicaties, audiovisuele publicaties, gezamenlijke activiteiten met internationale en niet-gouvernementele organisaties, alsook programma's om het Duitse en Finse voorzitterschap van de Europese Unie luister bij te zetten.

Omvangrijke financieringsbesluiten en andere belangrijke activiteiten werden in hechte samenwerking met de dienst van de woordvoerder in perscommuniqués bekendgemaakt. Andere besluiten werden aangekondigd in korte nieuwsbulletins. De ECHO-website werd in het Engels en Frans gelanceerd en in de loop van het jaar verbeterd. Tevens werkte ECHO nauw samen met het Reuters Alertnet, een kans om een breder publiek te bereiken met nieuws over activiteiten van ECHO.

ECHO bleef nauw samenwerken met de wisselende voorzitterschappen van de Raad en organiseerde in samenwerking met het Duitse en het Finse voorzitterschap publieksevenementen (zoals conferenties over kindsoldaten en ouden van dagen, waarvan de eerste in Berlijn en de tweede in Helsinki werd gehouden).

8. EVALUATIE, BEGROTING EN CONTROLE VAN DE BOEKEN

In 1999 bereikten de door ECHO beheerde financiële middelen (uit de EG-begroting en het Europees Ontwikkelingsfonds) voor humanitaire hulp het cijfer van 812,9 miljoen euro, veel meer

dan in de voorafgaande jaren. Aanvankelijk was op de EG-begroting 1999 330,9 miljoen euro uitgetrokken voor humanitaire bijstand. Maar vanwege de crisis in Kosovo, de aanhoudende ellende in Rusland en de aardbevingen in Turkije werd het aanvankelijke bedrag met 396 miljoen euro verhoogd. Door dit alles stond de EG-begroting onder zware druk, en daarom werden de acties voor de ACS-landen voor het merendeel met middelen van het EOF gefinancierd (83 miljoen euro).

In 1999 vonden onder leiding van de evaluatie-unit van ECHO twee grote evaluaties plaats van alle humanitaire acties die de Europese Unie in de afgelopen acht jaren heeft gefinancierd.

De eerste van die evaluaties werd verricht op verzoek van de Raad van Ministers van Ontwikkelingshulp en bestrijkt de periode januari 1991 – juli 1996. Deze evaluatie bevestigde dat de hulp zijn doel heeft bereikt, in weerwil van de enorme moeilijkheden die men ondervond en de verbeteringen die nog nodig zijn.

De tweede evaluatie was voorgeschreven in artikel 20 van de verordening van de Raad betreffende humanitaire bijstand en had betrekking op alle acties die in het kader van die verordening sinds zijn inwerkingtreding in juli 1996 zijn gefinancierd. Deze evaluatie bevestigde de resultaten van de eerste voor wat betreft het nut van ECHO's werk en de doelmatigheid van zijn activiteiten, maar beklemtoonde de noodzaak van verbeteringen. Conform aan de verordening vervatte de Commissie de resultaten van deze evaluatie in een mededeling die zij aan de Raad en het Europees Parlement voorlegde (zie punt 2).

Daarnaast verrichtte ECHO een evaluatie van de globale humanitaire plannen die in 1998 en 1999 in Tanzania en Rwanda waren uitgevoerd. Bij de activiteiten die ECHO in 1998 in Rwanda financierde zag men een overgang van duidelijk gerichte humanitaire noodhulp naar grote wederopbouw- en hervestigingsprojecten in de politiek gevoelige grijze zone tussen bijstand en ontwikkeling. In vergelijking met vorige besluiten bood het globale plan van 1998 ECHO's veldcorrespondenten voor het eerst de gelegenheid om een serieuze bijdrage te leveren aan de inhoud en strekking van het plan. Aldus maakte het de weg vrij voor een tweede financieringsbesluit betreffende veel andere humanitaire programma's en projecten in de regio, die wat later in het jaar werd genomen.

In Tanzania verleende ECHO in het kader van de globale plannen 1998 en 1999 bijstand die in de aldaar heersende omstandigheden broodnodig was. De goede resultaten blijken uit de evaluatie van de twee globale plannen. Voor de eerste maal werden planningshypothesen ingevoerd op een manier die ruimte bood voor aanpassing aan wijzigingen, en uit de prioriteiten werd een reeks mogelijke acties gekozen. Het geheel resulteerde in een veel bondiger en eenvoudiger document.

Een "handboek voor de evaluatie van humanitaire hulp", eigenlijk een herziene versie van de handleiding van 1996, zag in 1999 het licht. Het nieuwe handboek was opgezet als een praktisch werktuig voor iedereen die actief is op humanitair terrein, en werd ruim verspreid.

Tenslotte werd een analyse gemaakt van de sinds 1996 verrichte evaluaties. Men deed dat om meer bekendheid te geven aan de lessen die de evaluaties hebben opgeleverd en een verband te leggen tussen evaluaties en praktische beslissingen van ECHO.

ECHO verrichtte in 1999 in totaal 22 financiële controles, bij de partners die samen circa 82% van ECHO's financiering hadden ontvangen, en ook bij andere NGO's die een aanvraag hadden gedaan om ECHO-partner te worden.

Deze controles zijn een middel voor wederkerige communicatie: ECHO krijgt een financieel beeld van zijn huidige en eventuele toekomstige partners en de gecontroleerde NGO's krijgen adviezen over de werkwijze van ECHO.

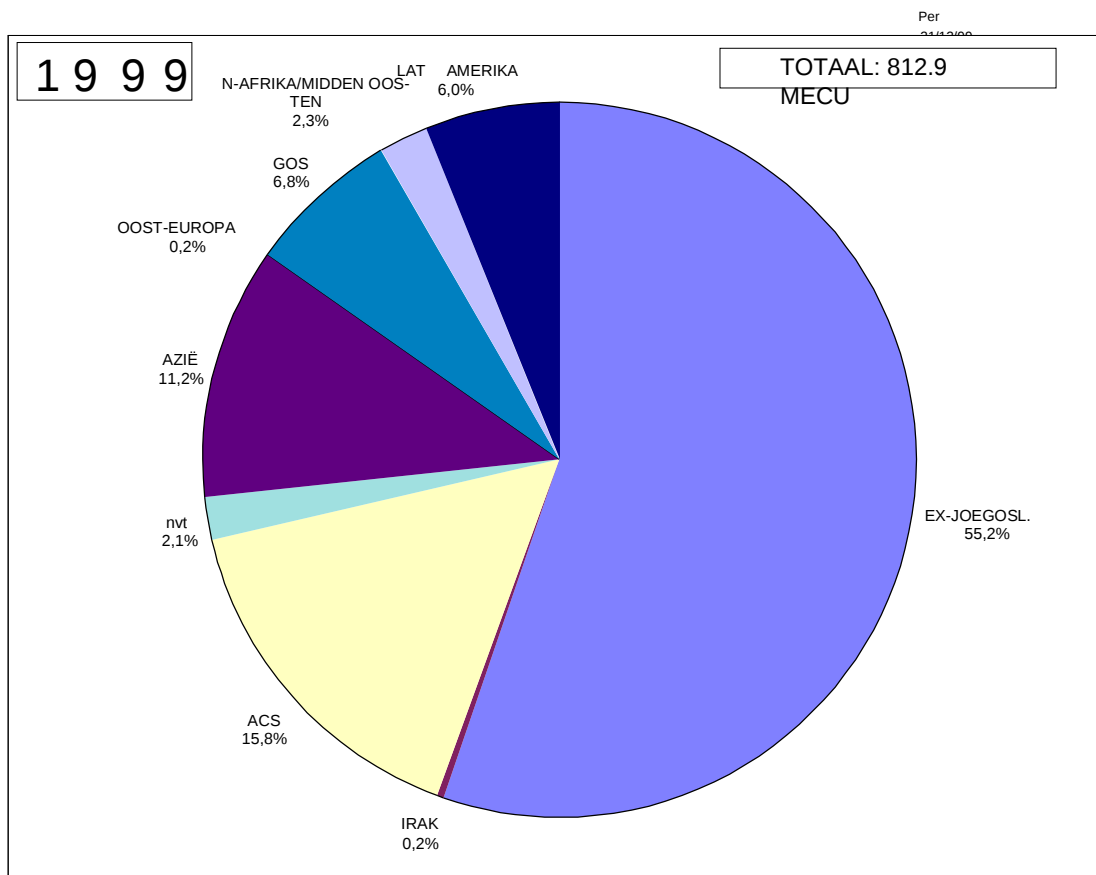
De Europese Rekenkamer was goed te spreken over de controleactiviteiten van ECHO, maar vond tevens dat ECHO het aantal audits radicaal moet verhogen. Deze kwestie is thans in onderzoek.

De cijfers in de bijlagen en met name in bijlage 5 hebben betrekking op besluiten voor afzonderlijke landen. Veel van ECHO's financieringen zijn echter bestemd voor meer dan één land, en dat verklaart mogelijke verschillen tussen deze cijfers en die welke in de tekst van het verslag zijn vermeld.

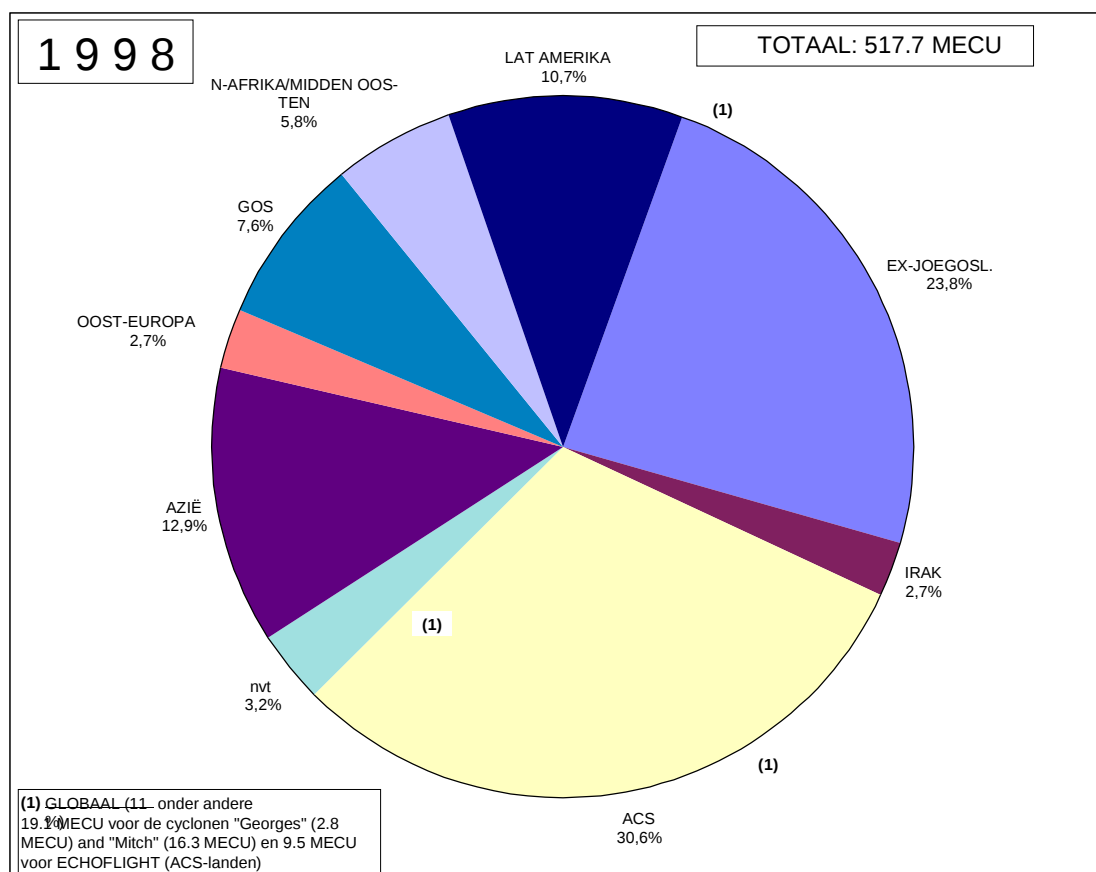
Voor de totale uitgaven van ECHO voor elk afzonderlijk land (inclusief financieringsbesluiten voor meer dan één land) verwijzen wij naar de tekst van het verslag.

BIJLAGE 1A

FINANCIERINGSBESLUITEN VOOR HUMANITAIRE HULP PER REGIO

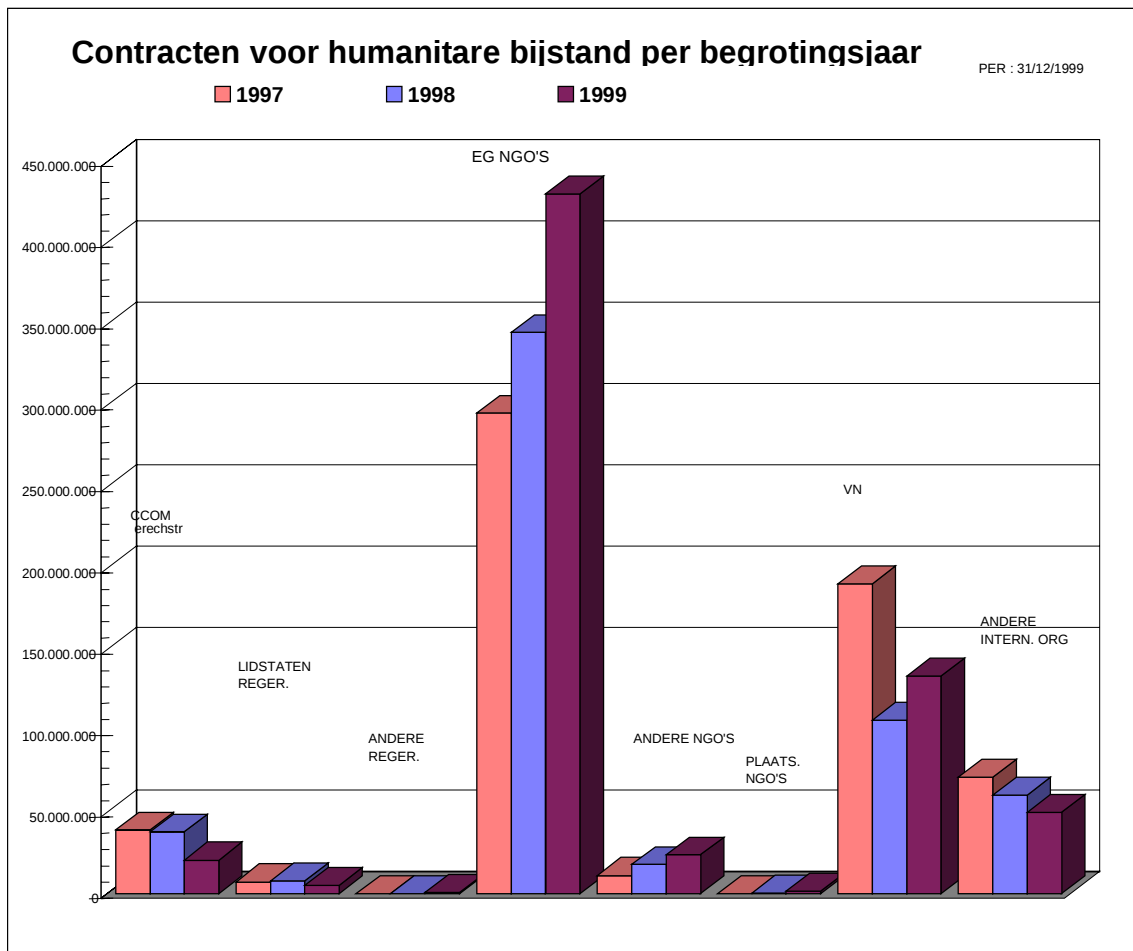

BIJLAGE 1B

ann 1 1999.XLS

BIJLAGE 2

BIJLAGE 3

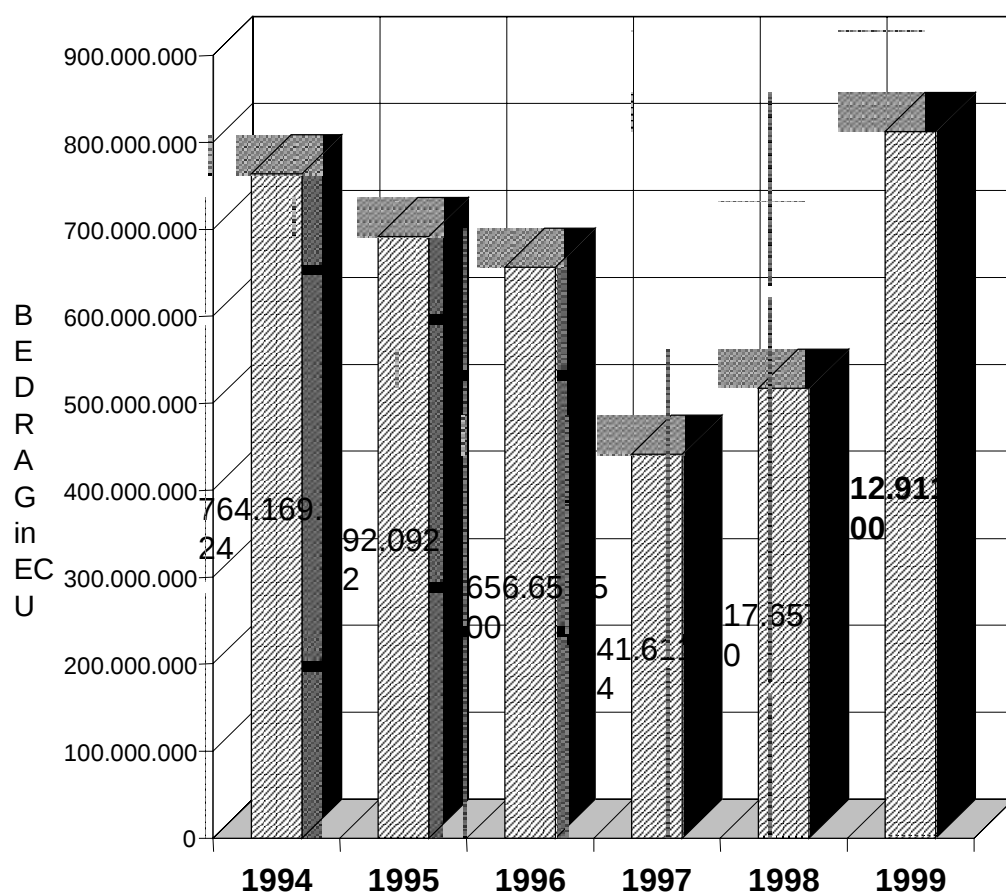
OVERZICHT VAN DE EG-FINANCIERINGSBESLUITEN VOOR HUMANITAIRE BIJSTAND PER FINANCIERINGSBRON 1993-1999, per 31.12.1999

Financierings- bron/ begrotingslijn	Beschrijving	1994	1995	1996	1997	1998	1999
		BESLUITEN (in ECU)	BESLUITEN (in ECU)	BESLUITEN (in ECU)	BESLUITEN (in ECU)	BESLUITEN (in ECU)	BESLUITEN (in ECU)
LOME IV	Art 164 en art 254 (1)	263.268.603	46.456.000	3.487.000	7.420.000	37.387.000	83.082.000
B7-510	Ramphulp ontwikkelingslanden	109.522.247	—	—	—	—	—
B7-210	(2)	—	238.339.500	386.550.000	212.162.954	283.089.060	197.974.000
B7-511	Dringende voedselhulp	46.000.000	—	—	—	—	—
B7-211	(2)	—	33.710.000	—	—	—	—
B7-514	Humanitaire hulp aan Midden- en Oost-Europa	271.380.000	—	—	—	—	—
B7-214	(2)	—	236.670.000	187.150.000	158.985.000	135.097.000	450.250.000
B7-515	Humanitaire hulp aan de ex-USSR	50.000.000	—	—	—	—	—
B7-215	(2)	—	93.350.000	49.750.000	36.050.000	37.040.000	55.325.000
B7-516	Humanitaire actie in derde landen	3.998.574	—	—	—	—	—
B7-216	(2)	—	—	—	—	—	—
B7-517	Vluchtelingen en ontheemden in ontwikkelingslanden	20.000.000	—	—	—	—	—
B7-217	(2)	—	38.540.000	21.420.000	19.960.000	17.044.000	18.360.000
B7-219	Operationele steun, rampenparaatheid	—	5.027.012	6.298.500	7.034.000	8.000.000	7.570.000
B7-644	Humanitaire hulp aan de bevolking van West-Sahara	—	—	2.000.000	—	—	—
TOTAAL		764.169.424	692.092.512	656.655.500	441.611.954	517.657.060	812.911.000

(1) De eerste vijffarentoewijzing in het kader van Lome IV (1991-95) was 250.000.000. De tweede (1996-2000) was 143.000.000 ecu. in 1999, alleen Art 254/F8.

(2) In 1995 werd het begrotingshoofdstuk voor Echo van B7-200 omgedoopt tot B7-500.

EG-financieringsbesluiten voor humanitaire hulp 1994-1999

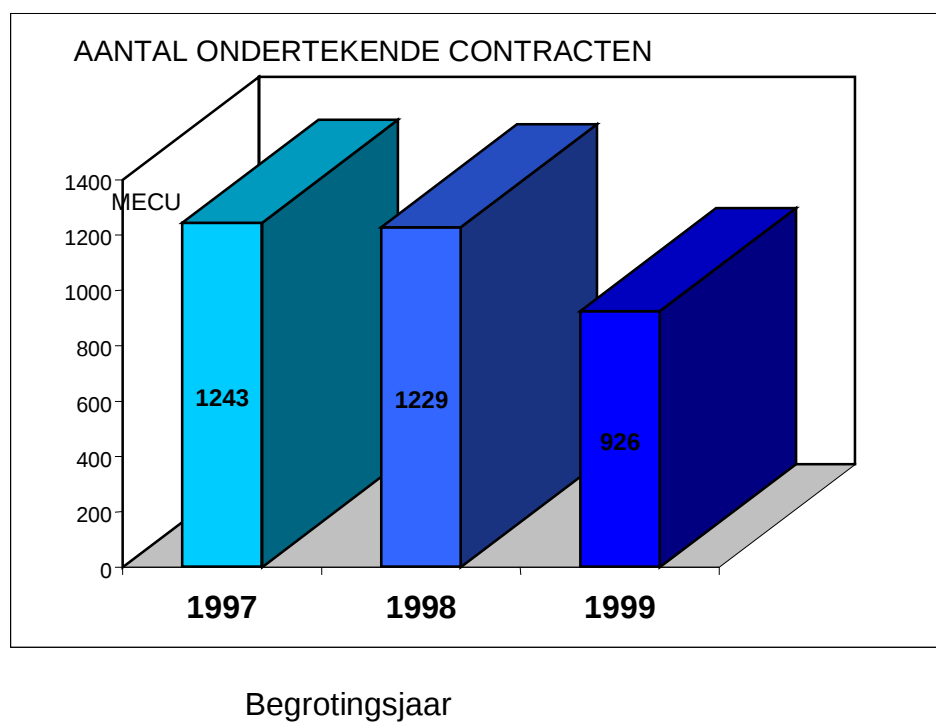

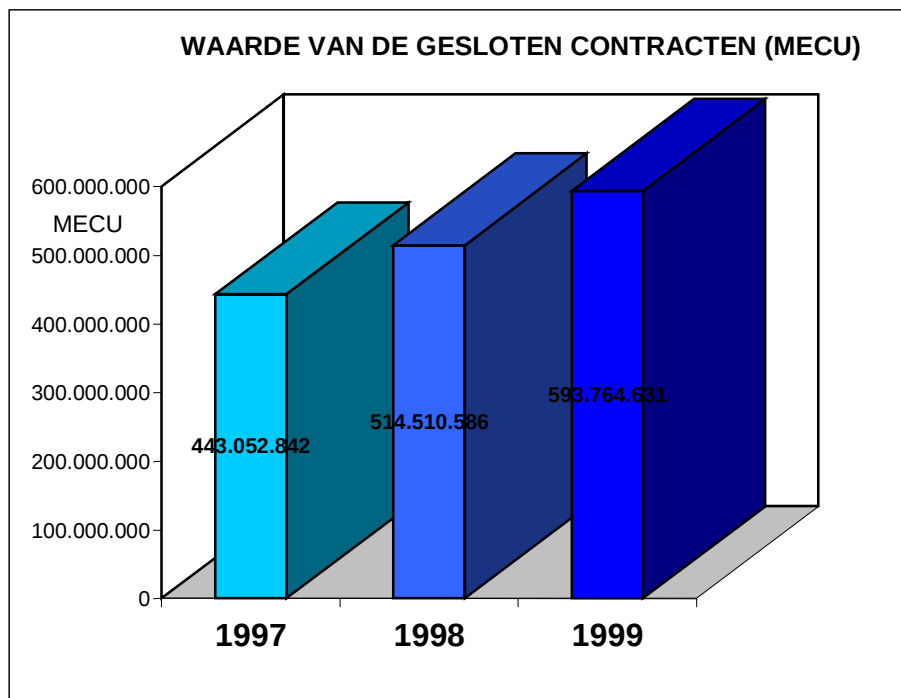
BIJLAGE 4

Aantal ondertekende contracten in 1997, 1998 en 1999

Per 31.12.1999

Begrotingsjaar

BIJLAGE 5

FINANCIERINGSBESLUITEN VOOR HUMANITAIRE HULP PER REGIO IN 1998 EN 1999

1998 – 1999

Per 31.12.1999

LAND/REGIO	BESLUITEN IN ECU	LAND/REGIO	BESLUITEN IN ECU
EX-JOEGOSLAVIË	123.097.000	EX-JOEGOSLAVIË	448.500.000
ACS	143.317.000	ACS	128.652.000
Angola		Angola	10.000.000
Antigua en Barbuda		Antigua en Barbuda	
Bahamas		Bahamas	300.000
Burkina Faso		Burkina Faso	
Tsjaad	1.450.000	Tsjaad	
Tjaad-regio (insectenplaag)		Tsjaad-regio (insectenplaag)	
Komoren	400.000	Komoren	1.610.000
Democratische Republiek Congo	942.000	Democratische Republiek Congo (Tanzania)	20.000.000
Djibouti		Djibouti	
Dominicaanse Republiek		Dominicaanse Republiek	177.000
Oost- en Centraal-Afrika		Oost- en Centraal-Afrika	
Eritrea	1.790.000	Eritrea	2.200.000
Ethiopië	2.190.000	Ethiopië, Eritrea, Djibouti	7.800.000
Frans-Polynesië	105.000	Frans-Polynesië	
Gambia		Gambia	
Ghana		Ghana	
Gebied van de Grote Meren	76.695.000	Gebied van de Grote Meren	
Guinee-Bissau	2.850.000	Guinee-Bissau	2.900.000
Guinee	2.290.000	Guinee	
Guyana	300.000	Guyana	
Haïti		Haïti	
Hoorn van Afrika (luchtvervoer)		Hoorn van Afrika (luchtvervoer)	
Kenia	75.000	Kenia	1.130.000
Liberia	950.000	Liberia	
Madagaskar		Madagaskar	800.000
Mali	5.000.000	Mali	
Mozambique		Mozambique	500.000
Niger	2.000.000	Niger	285.000
Papoea-Nieuw-Guinea	1.000.000	Papoea-Nieuw-Guinea	
Senegal	660.000	Senegal	
Sierra Leone	6.660.000	Sierra Leone	2.000.000
Somalië	4.000.000	Somalië	3.340.000
Soedan	33.960.000	Soedan	13.500.000
Tanzania		Tanzania	5.000.000
Zambia		Zambia	1.500.000
Regionaal ACS		Regionaal ACS	55.610.000
GOS (1)	39.490.000	GOS	55.325.000
Armenië	1.600.000	Armenië	
Azerbeidzjan	4.600.000	Azerbeidzjan, Armenië, Georgië	7.000.000
Wit-Rusland	118.000	Wit-Rusland	
Georgië	6.410.000	Georgië	
Kirgizstan	1.800.000	Kirgizstan	
Moldavië		Moldavië	
Russische Federatie	6.451.000	Russische Federatie	6.800.000
Tadzjikistan	16.800.000	Tadzjikistan	16.000.000
Tchernobyl-ramp		Tchernobyl-ramp	
Oekraïne	1.711.000	Oekraïne	1.225.000
Regionaal GOS		Regionaal GOS	24.300.000
OOST-EUROPA	14.000.000	OOST-EUROPA	1.750.000
Albanië	11.000.000	Albanië	
Bulgarije	1.500.000	Bulgarije	
Roemenië	1.000.000	Roemenië	1.750.000
Slowakije	500.000	Slowakije	
AZIË (2)	62.536.000	AZIË	59.745.000
Afghanistan	19.770.000	Afghanistan	5.750.000
Bangladesh	8.450.000	Bangladesh	3.075.000
Cambodja	10.000.000	Cambodja	6.500.000
China	4.730.000	China	1.100.000
India	1.732.000	India	7.200.000
Indonesië	2.500.000	Indonesië	19.000.000
Laos	890.000	Laos	
Myanmar	1.195.000	Myanmar	1.000.000
Nepal	175.000	Nepal	
Noord-Korea	4.665.000	Noord-Korea	4.800.000

Pakistan		Pakistan	450.000
Filipijnen	1.700.000	Filipijnen	
Sri Lanka	1.000.000	Sri Lanka	1.360.000
Taiwan		Taiwan	310.000
Thailand	4.644.000	Thailand	4.500.000
Vietnam	1.085.000	Vietnam	
Azië regionaal		Azië regionaal	4.700.000
NOORD-AFRIKA/MIDDEN OOSTEN	32.000.000	NOORD-AFRIKA/MIDDEN OOSTEN	20.300.000
Algerije	17.200.000	Algerije	8.000.000
Egypte	330.000	Egypte	
Jordanië	1.500.000	Jordanië	
Libanon	4.300.000	Libanon	
Palestina/Israël	6.000.000	Palestina/Israël	
Syrische Arabische Republiek	600.000	Syrische Arabische Republiek	
Jemen	1.570.000	Jemen	1.300.000
Midden-Oosten regionaal		Midden-Oosten regionaal	11.000.000
Turkije	500.000	Turkije	30.000.000
IRAK	14.000.000	IRAK	2.000.000
LATIJSN-AMERIKA	32.325.000	LATIJSN-AMERIKA	49.024.000
Argentinië	500.000	Argentinië	
Bolivia	1.950.000	Bolivia	1.000.000
Brazilië	1.000.000	Brazilië	
Colombia	6.500.000	Colombia	9.900.000
Cuba	9.000.000	Cuba	11.000.000
Ecuador	2.000.000	Ecuador	290.000
Guatemala	1.410.000	Guatemala	2.000.000
Honduras	1.405.000	Honduras	
Mexico	2.250.000	Mexico	1.500.000
Nicaragua	1.560.000	Nicaragua	500.000
Paraguay	500.000	Paraguay	334.000
Peru	3.950.000	Peru	600.000
Uruguay	300.000	Uruguay	
Venezuela		Venezuela	400.000
Latijns-Amerika regionaal		Latijns-Amerika regionaal	21.500.000
Diversen	56.892.060	Diversen	17.615.000
TOTAAL-GENERAAL	517.657.060	TOTAAL-GENERAAL	812.911.000

(1) Gemenebest van Onafhankelijke Staten

(2) Behalve Irak en ex-USSR

BIJLAGE 6

EG-CONTRACTEN VOOR HUMANITAIRE BIJSTAND IN 1997 - 1998 - 1999 (Jaar van sluiting)

Per 31.12.1999

SOORT CONTRACT	1997		1998		1999	
	ECU	% totaal	ECU	% totaal	ECU	% totaal
EG-Commissie direct						
SUBTOTAAL	39.199.214	6,4%	38.100.895	6,6%	20.805.415	3,1%
Gespecialiseerde organen van de lidstaten						
SUBTOTAAL	7.388.000	1,2%	8.070.000	1,4%	5.162.900	0,8%
Andere regeringen						
SUBTOTAAL	0	0,0%	0	0,0%	698.192	0,1%
NGO's uit de EG(1)						
Oostenrijk	4.012.000	0,7%	5.885.672	1,0%	4.598.195	0,8%
België	27.143.380	4,4%	34.709.559	6,0%	28.521.128	4,9%
Denemarken	5.186.091	0,8%	10.318.800	1,8%	24.325.812	4,2%
Finland	1.760.000	0,3%	1.417.000	0,2%	2.329.189	0,4%
Frankrijk	91.196.669	14,8%	69.896.507	12,1%	87.382.821	15,1%
Duitsland	22.162.640	3,6%	35.631.570	6,2%	43.052.769	7,5%
Griekenland	1.755.000	0,3%	1.270.000	0,2%	10.397.000	1,8%
Ierland	1.668.900	0,3%	3.879.000	0,7%	8.541.754	1,5%
Italië	35.492.024	5,8%	56.747.208	9,8%	78.997.000	13,7%
Luxemburg	253.529	0,0%	153.000	0,0%	0	0,0%
Nederland	21.633.760	3,5%	25.422.706	4,4%	23.104.500	4,0%
Portugal	1.790.000	0,3%	2.086.108	0,4%	2.755.000	0,5%
Spanje	32.589.878	5,3%	48.953.103	8,5%	44.880.270	7,8%
Zweden	4.700.000	0,8%	1.716.394	0,3%	1.420.000	0,2%
Verenigd Koninkrijk	44.010.740	7,2%	46.898.913	8,1%	70.121.493	12,1%
SUBTOTAAL	295.354.611	48,0%	344.985.540	59,7%	430.426.931	63,6%
Andere NGO's (1)						
Noorwegen	2.956.000	0,5%	1.900.000	0,3%	1.000.000	0,2%
Zwitserland	4.113.000	0,7%	2.830.000	0,5%	4.055.000	0,7%
USA	4.263.000	0,7%	13.370.000	2,3%	18.977.445	3,3%
SUBTOTAAL	11.332.000	1,8%	18.100.000	3,1%	24.032.445	3,5%
Plaatselijke NGO's (1)						
SUBTOTAAL	0	0,0%	500.000	0,1%	1.750.000	0,3%
Verenigde Naties						
FAO	800.000	0,1%	0	0,0%	560.000	0,1%
IDNDR		0,0%		0,0%	123.000	0,0%
PAHO	306.000	0,0%	1.530.000	0,3%		0,0%
UNDHA	100.000	0,0%		0,0%		0,0%
UNDP		0,0%	1.020.000	0,2%	1.350.000	0,2%
UNESCO		0,0%	3.000	0,0%		0,0%
UNHCR	100.571.000	16,3%	61.794.000	10,7%	79.020.000	13,7%
UNHCS	700.000	0,1%		0,0%		0,0%
UNICEF	12.186.703	2,0%	13.445.000	2,3%	15.710.200	2,7%
UNOCHA		0,0%	32.000	0,0%	445.000	0,1%
UNRWA	1.680.000	0,3%	200.000	0,0%	1.020.000	0,2%
WVP	70.712.069	11,5%	27.793.059	4,8%	29.695.000	5,1%
WHO	3.515.000	0,6%	1.030.000	0,2%	6.000.000	1,0%
SUBTOTAAL	190.570.772	31,0%	106.847.059	18,5%	133.923.200	19,8%
Andere internationale organisaties						
SUBTOTAAL	71.657.600	11,6%	60.822.950	10,5%	50.224.632	7,4%
Annulering van vastleggingen						
Diversen			115.000	0,0%	9.964.917	0,0%
TOTAAL	615.502.197	100%	577.541.444	100%	676.988.632	100%

(1) Inclusief nationale Rodekruisverenigingen

(2) Een volledige lijst van ECHO-partners is te vinden in ECHO's kwartaalstatistieken

BIJLAGE 7

Lijst van projecten die financiële steun ontvangen uit ECHO's schenkingsfaciliteit

Naam ontvangende organisatie	Land ontvangende organisatie	Land doelgroepen	Bedrag in euro	Procent van totale begroting	Voorwerp van de subsidie
Institut Français de Droit Humanitaire (Jean Pictet)	FR	INT	13.550	29%	Internationale wedstrijd voor studenten uit 24 landen over internationaal humanitair recht
MOVIMONDO	IT	INT	50.000	35%	Zomercursus over international humanitair recht voor Afrikaanse en Europese studenten
Universiteit van Alicante (M. Hernández)	ES	INT	28.000	70%	Trainingssessie over ethiek voor bijstandswerkers uit meer dan zes landen
Universiteit Aix-Marseilles III	FR	INT	47.800	57%	Intensief onderwijsprogramma over humanitaire bijstand voor acht landen
BIOFORCE	FR	INT	24.300	55%	Workshop over ethiek, in samenwerking met internationale instanties
International Rescue Committee	UK	INT	72.400	39%	Strategisch trainingsinitiatief voor de veiligheid van personeel
School SSSA-PISA	IT	INT	17.000	26%	Trainingssessies over vredeshandhaving en humanitaire acties voor studenten uit 25 landen
Universiteit Deusto-Bilbao	ES	INT	231.300	16%	Voorlichting over humanitaire bijstand en de algemene werking van de begroting voor 8 landen